

πάρειλάυνουσιν ὡς φαντάσματα γερμανικῶν μύθων αἰ ποικίλαι μορφαὶ τῶν προσωπιδοφόρων καὶ διασταυροῦνται τὰ μετὰξίνα δόμῖνα τῶν εὐπορούντων μετὰ τῶν μελαμβοφῶν καὶ ἀνυποδήτων τέκνων τοῦ λαοῦ.

Τῶν οἰκῶν τὰ ἀνώγεια, τὰ ἰσόγεια καὶ αὐτὰ τὰ ὑπόγεια ἔτι ἐκχύνουσιν ὀρχηστικὰς μελωδίας εὐρώστου τινος ἢ χλωροστικῆς κλειδοκυμβάλλου καὶ δούπους ὑποδημάτων καὶ ψιθυρῶν φωνῶν μέχρι τῆς πρωίας.

Οἱ πλεῖστοι ἀγρυπνοῦσιν, οἱ πολλοὶ χορευοῦσι καὶ μόνον ὀλίγοι καὶ μεμετρημένοι· οἱ πενθοῦντες, οἱ ἀπηλπισμένοι, οἱ γέροντες καὶ οἱ σπληνικοὶ κατεκλίθησαν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐνάτης καὶ ὄνειρεύονται ἐν προσδοκίᾳ τοὺς ἑσπερινούς καὶ τὰς νηστείας τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τσαρρακοστής.

* *

—Οἱ ἐκ τῆς ἀυπνίας καὶ τῶν πολυφῶτων τεθαμβωμένοι ὀφθαλμοὶ τῶν τελευταίων ἀπερχομένων ἐκ τῆς χορευτικῆς παννυχίδος ἐν πλήρει ἀπογοητεύσει προσβλέπουσιν ἤδη σὺν τῇ πρώτῃ αὐγῇ τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας τὰς διὰ κλάδων πύκνης καὶ μύρτων κεκοσμημένας θύρας τῶν παντοπωλείων καὶ τὰς ἐντὸς κεραιμείων λεκανῶν ἐκτεθειμένας στυλινὰς, ὡς μαῦρα ὄμματα, ἐλαίας—μελαγχολικὰ σύμβολα μετανοίας καὶ προσευχῆς . . .

Μασκαράδες καὶ πολῖται,
Ἐ τῆς Κολόναις νὰ βρεθῆτε !

Ἐλεγε τὸ δημῶδες ἀθηναϊκὸν δίστιχον καὶ ὄλοι ἔσπευδον εἰς τὰ περὶ τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς χλοάζοντα τοπεῖα, φέροντες τὰς προσωπίδας ἀναδεδεμένας ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς, ἐχόρευον τὸν τελευταῖον συρτὸν καὶ τζάμικον ἐκεῖ, καὶ σταυροποδητεὶ κατὰ γῆς καθήμενοι ἐδείχνουν δι' ἄρτου μετὰ κρομμύων, σκορδῶν, ἐλαίων καὶ καρδάμων.

Ἦδη ἐκλείπει τὸ ἔθιμον, καὶ ἡ θαυμασία ἐκείνη σκηνογραφία τοῦ ἐν τοῖς ἀγροῖς εὐθυμοῦντες πλήθους ἀπομένει μόνον ἐν τῇ ἀναμνήσει ἡμῶν.

Ὁ κόσμος σκορπίζεται ἀνὰ τὰς ἐξοχὰς, μετὰ μεσημβρίαν δὲ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦ καταβαίνει εἰς Φάληρον διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ἵνα ἀναπνεύσῃ τὴν ἀναρρωστικὴν αὐραν τῆς θαλάσσης καὶ γράψῃ ἐπὶ τῆς παρακτιᾶς ἄμμου τὰς ἐσαι ἀποικοινομένης ἐντυπώσεις τῆς τρελλῆς ἀπόκριεω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

Τὸ νὰ ἀναγνωρίζῃ τις καὶ ἀγαπᾷ τὰς τῶν ἄλλων ἀρετὰς εἶνε τεκμήριον ὅτι καὶ αὐτὸς κατέχει τοιαύτας.

Ο ΚΑΦΕΣ

Ἔτι καὶ σήμερον δὲν εἶνε ἐξηκριβωμένη ἡ γενέτειρα χώρα τοῦ μικροῦ δένδρου, ὅπερ παράγει τὸν καφέ· οἱ μὲν θέλουσιν αὐτὸ ὡς προελθὸν ἐκ τῆς Ἄνω Αἰθιοπίας, οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Ἰεμένης· ὅ,τι ὅμως εἶνε βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ κατανάλωσις καὶ ἐπομένως καὶ ἡ παραγωγή τοῦ πολυτίμου προϊόντος ἠϋξήσε καταπληκτικῶς ἀπὸ ἡμίσεος αἰῶνος.

Πρὸ δύο αἰῶνων ἡ παραγωγή αὐτοῦ μόλις ἔφθανεν εἰς χιλιάδας τινὰς ὀκάδων, ἐνῶ ἤδη τῷ 1859 ἀνήρχετο εἰς 300 περίπου ἑκατομμύρια ὀκάδων, εἰκοσι δ' ἔτη βραδύτερον εἰς 500 ἑκατομμύρια καὶ σήμερον ὑπερβαίνει τὰ 600 ἑκατομμύρια ὀκάδων. Μικρὰν ἰδέαν τῆς θαυμαστῆς ὄντως αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως τοῦ καφέ παρέχει τὸ γεγονός ὅτι ἐν ἔτει 1879 κατανηλώθη ἐν Εὐρώπῃ ποσότης κατὰ 100 ἑκατομμύρια ἀνωτέρα τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Τὴν σχετικῶς ὅμως πλείονα κατανάλωσιν τοῦ ἀρωματικοῦ προϊόντος εὐρίσκομεν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ὅπου ὁ καφὲς ἐγένετο ἀντικείμενον πρώτης ἀνάγκης. Ἀπὸ 100 ἑκατομμυρίων, εἰς 2 ἀνήρχετο ἡ κατανάλωσις μέχρι τοῦ 1876, σήμερον εἶνε τοῦλάχιστον 180 ἑκατομμύρια ἐν μόνῃ τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Καὶ τοσαύτη μὲν ἡ κατανάλωσις.

Ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν τοῦ καφέ πρώτη τῶν χωρῶν ἔρχεται ἡ Βρασιλία, ἣτις παράγουσα τῷ 1870 περὶ τὰ 150 ἑκατομμύρια ὀκάδων, χορηγεῖ σήμερον εἰς τὴν κοινὴν κατανάλωσιν ὑπὲρ τὰ 280 ἑκατομμύρια. Ὡς γνωστὸν ἡ καλλιέργεια τοῦ καφέ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ γίνεται κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ Μαύρων· ζήτημα ἐπομένως εἶνε ἂν ἡ παραγωγή θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ὅποια εἶνε σήμερον μετὰ τὴν πλήρη χειραφεσίαν τῶν καλλιεργητῶν ἐκείνων, ἣτις βεβαίως θὰ ἐπέλθῃ θάττον ἢ βράδιον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μόνη ἐλπίς ἐναποτίθεται εἰς τὴν μετανάστευσιν Κινέζων καὶ μιγάδων τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὰς παραγωγούς τοῦ καφέ χώρας· ἀλλ' εἶνε ἄδηλον ἂν ἡ προσέλευσις τῶν ἐπικουρῶν τούτων θὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἐκ τῆς χειραφεσίας τῶν Μαύρων ἐπελευσομένην ἔλλειψιν βραχιόνων, τοῦτο δὲ τὸ ἄδηλον ἐμβάλλει οὐκ ὀλίγας μερίμνας εἰς τε τοὺς οἰκονομολόγους καὶ τοὺς βραζιλιανούς καλλιεργητάς.

Ὁ ἀμαθὴς ἀλλὰ ἔχων συνείδησιν τῆς ἀμαθείας του δύναται νὰ γείνη ποτὲ πολυμαθὴς· ὁ ἀμαθὴς ἀλλὰ νομιζὼν ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζει διαμένει αἰωνίως ἀμαθὴς καὶ μωρὸς.